

RE-SINGULARITZAR

Entenem el Palau de Vidre no només com un edifici singular, sinó com una infraestructura urbana situada en un emplaçament privilegiat. La seva contundent i generosa estructura de formigó armat ens situa en una època on l'arquitectura va fer un salt d'escala per entendre d'una nova manera la ciutat.

Tanmateix, 55 anys més tard, l'edifici té una nova oportunitat de tornar a nàixer, d'esdevenir altre cop referent i ser capaç de marcar les pautes de l'arquitectura contemporània. Un equipament que creix en base a la **rehabilitació**, que entén la importància de l'**espai públic** i que és capaç d'acollir **programes híbrids** que responen a gran varietat d'activitats, cultures i religions.

La proposta d'intervenció es concreta en dues estratègies de treball. Per una banda, obrir la planta baixa de l'edifici al parc, per així desdibuixar el contundent límit que actualment delimita la façana i poder fomentar les connexions dels espais i les relacions de la ciutat. En segon lloc, entendre la rehabilitació de l'edifici com una oportunitat de creixement i no de conservació historicista d'una fita intocable, llegint i potenciant el que el fa únic i aplicant noves estratègies tant a nivell urbà com sostenible.

El nou Palau de Vidre manté les característiques espaials de l'edifici original i conserva la memòria dels esdeveniments viscuts i les relacions amb les arquitectures veïnes. Creix una planta sobre el darrer forjat per ampliar les seves capacitats i compensar el sostre de la planta baixa que ha cedit a la ciutat. Es dona pas a l'estructura lleugera i es perllonguen els panys vidrats. Amb aquesta transformació, el nou i el vell treballen alhora en un espai on es troben senyals d'ocupacions prèvies, però tot l'edifici està actualitzat pel futur ús.

La finalitat del programa és acollir les necessitats de la ciutat i generar comunitat aprofitant la riquesa de la diversitat. L'aposta és no acotar uns límits ni etiquetar els espais amb finalitats exclusives.

La planta baixa s'articula a través de la topografia, conformant un àgora que recull els visitants i recuperant la làmina d'aigua. La planta noble existent defineix espais preparats per desenvolupar activitats de culte, on a través de l'autogestió, es permeten encaixar tot tipus d'esdeveniments en horaris acordats. La nova planta superior, dibuixa cinc aules amb superfícies de 90 a 120m² amb infinitat de possibilitats: tallers, estudi, reunions, exhibicions, etc. Sempre donant molta importància a l'espai comú, el que entenem com una extensió de la pròpia ciutat i on passen les accions i trobades més quotidianes. Ha de ser un edifici dels i pels ciutadans de Lleida.

Per últim, la nova coberta inclinada es converteix en productora d'energia solar. L'edifici tindrà molts usuaris i possiblement cap responsable únic. Degut a aquest ús imprevisible i irregular, el Nou Palau de Vidre ha de poder funcionar tèrmicament de forma autònoma, sostenible i sense dependre de l'acció de les persones.